

Страни в главното производство

Ищци: Rosalba Alassini (C-317/08), Filomena Califano (C-318/08), Lucia Anna Giorgia Iacono (C-319/08), Multiservice Srl (C-320/08)

Ответници: Telecom Italia SpA (C-317/08), Wind SpA (C-318/08) Telecom Italia SpA (C-319/08), Telecom Italia SpA (C-320/08)

Предмет

Преюдициално запитване — Giudice di Pace di Ischia — Тълкуване на Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) (ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213), на Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89) и на член 6 от Европейската конвенция за правата на човека — Спорове в областта на електронните съобщения между крайни потребители и оператори, насочени към обезщетяване на вредите, понесени поради твърдяно изпълнение на договора с предмет предоставяната от оператора телефонна услуга — Национална правна уредба, която предвижда задължителен опит за помирение преди предявяването на иск по съдебен ред — Възможност за предявяване на иск по съдебен ред, без да се прибегва до опита за помирение

Диспозитив

— Член 34 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка, по силата на която при спорове в областта на електронните съобщителни услуги между крайни потребители и доставчици на такива услуги относно предоставени от същата директива права трябва да се направи задължителен опит за постигане на споразумение в извънсъдебна полирителна процедура като условие за допустимост на исквете по съдебен ред.

— Принципите на равностойност и ефективност, както и принципът на ефективна съдебна защита също допускат национална правна уредба, която изисква за такива спорове предварително прилагане на извънсъдебна полирителна процедура, когато тази процедура не води до задължително за страните решение, не забавя съществено предявяването на иск по съдебен ред, спира погасителната давност за съответните права и не причинява разходи или причинява незначителни разходи за страните, доколкото обаче заявление за посочената полирителна процедура може да се подава не само по електронен път и доколкото в изключителни случаи са допустими временни мерки, когато неотложността на положението ги налага.

Решение на Съда (голям състав) от 16 март 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Société Olympique Lyonnais/Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Дело C-325/08) ⁽¹⁾

(Член 39 ЕО — Свободно движение на работници — Ограничаване — Професионални футболни играчи — Задължение за подписване на първия договор като професионален играч с обучаващия клуб, — Осъждане на играча да заплати обезщетение за вреди, поради нарушението на това задължение — Обосноваване — Цел, състояща се в насърчаване на наемането и обучението на млади играчи)

(2010/C 134/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Ищци: Société Olympique Lyonnais

Ответници: Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 39 ЕО — Национална разпоредба, която задължава футболен играч да обезщети клуба, който го е обучил, когато след приключването на периода му на обучение, той подписва договор като професионален играч с клуб на друга държава членка — Пречка за свободното движение на работници — Възможно обосноваване на такова ограничение с необходимостта от насърчаване на наемането и обучаването на млади професионални играчи

Диспозитив

Член 45 ДФЕС допуска система, която с оглед на целта, състояща се в насърчаване на наемането и обучението на млади играчи, гарантира обезщетяването на обучаващия клуб, когато след края на обучението си млад играч подпише договор като професионален играч с клуб от друга държава членка, при условие че тази система може да гарантира осъществяването на посочената цел и не надхвърля това, което е необходимо за постигането ѝ.

За да се гарантира осъществяването на посочената цел, не е необходим режим като разглеждания в главното производство, според който „joueur espoir“, който подпише след обучението си договор като професионален играч с клуб от друга държава членка, може да бъде осъден да заплати обезщетение за вреди в размер, който не е свързан с действителните разходи за обучение.

⁽¹⁾ ОВ С 236 от 13.9.2008 г.

⁽¹⁾ ОВ С 247, 27.9.2008 г.